

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové projednal v ústním jednání dne 18. 12. 2013 návrh **předsedy Okresního soudu ve Frýdku - Místku** na zahájení kárného řízení ze dne 9. 9. 2013 proti **JUDr. M. S.**, soudkyni Okresního soudu ve Frýdku - Místku, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, **s e**

JUDr. M. S.,
soudkyně Okresního soudu ve Frýdku - Místku,

u z n á v á v i n n o u, ž e

zaviněným opakovaným porušením svých povinností způsobila neodůvodněné průtahy v řízení v celkem 93 níže uvedených věcech vedených u Okresního soudu ve Frýdku - Místku:

- 1) 18 C 78/2010 - nečinnost 27. 9. 2010 – 4. 3. 2011 + 26. 9. 2011 – 2. 5. 2012
- 2) 18 C 111/2011 - nečinnost 26. 1. 2012 – 3. 8. 2012
- 3) 18 C 145/2011 - nečinnost 15. 11. 2011 – 22. 6. 2013
- 4) 18 C 162/2011 - nečinnost 5. 1. 2012 – 24. 1. 2013
- 5) 18 C 58/2012 - nečinnost 30. 5. 2012 – 10. 4. 2013
- 6) 18 C 61/20 - nečinnost 3. 9. 2012 – 3. 5. 2013
- 7) 18 C 68/2012 - nečinnost 27. 8. 2012 – 2. 5. 2013
- 8) 18 C 69/2012 - nečinnost 30. 5. 2012 – 2. 5. 2013
- 9) 18 C 90/2012 - nečinnost 17. 7. 2012 – 3. 5. 2013
- 10) 18 C 98/2012 - nečinnost 15. 8. 2012 – 14. 3. 2013
- 11) 18 C 99/2012 - nečinnost 16. 8. 2012 – 3. 5. 2013
- 12) 18 C 107/2012 - nečinnost 20. 9. 2012 – 2. 5. 2013
- 13) 18 C 120/2012 - nečinnost 9. 11. 2012 – 3. 5. 2013
- 14) 18 C 137/2012 - nečinnost 30. 10. 2012 – 16. 4. 2013
- 15) 18 C 139/2012 - nečinnost 25. 10. 2012 – 16. 4. 2013
- 16) 18 C 141/2012 - nečinnost 30. 10. 2012 – 3. 5. 2013
- 17) 18 C 142/2012 - nečinnost 1. 11. 2012 – 2. 5. 2013
- 18) 18 C 157/2012 - nečinnost 22. 11. 2012 – 28. 5. 2013

- 19) 18 C 158/2012 - nečinnost 22. 11. 2012 – 28. 5. 2013
- 20) 18 C 159/2012 - nečinnost 22. 11. 2012 – 27. 5. 2013
- 21) 18 C 171/2012 – nečinnost 18. 12. 2012 – 12. 7. 2013
- 22) 18 C 172/2012 – nečinnost 14. 12. 2012 – 29. 5. 2013
- 23) 18 C 173/2012 - nečinnost 18. 12. 2012 – 30. 8. 2013
- 24) 18 C 176/2012 - nečinnost 9. 1. 2013 – 30. 8. 2013
- 25) 18 C 179/2012 – nečinnost 19. 12. 2012 – 30. 8. 2013
- 26) 18 C 180/2012 – nečinnost 31. 12. 2012 – 30. 8. 2013
- 27) 118 C 60/2009 – nečinnost 28. 1. 2011 – 17. 6. 2011 + 12. 8. 2011 – 14. 12. 2011
- 28) 118 C 17/2010 - nečinnost 16. 3. 2010 – 4. 3. 2011
- 29) 118 C 65/2010 - nečinnost 14. 6. 2010 – 8. 3. 2011
- 30) 118 C 13/2012 – nečinnost 3. 8. 2012 – 11. 4. 2013
- 31) 118 C 23/2012 - nečinnost 9. 8. 2012 – 10. 4. 2013
- 32) 118 C 40/2012 - nečinnost 19. 10. 2012 – 12. 4. 2013
- 33) 118 C 73/2012 – nečinnost 28. 11. 2012 – 27. 5. 2013
- 34) 118 EC 525/2011 - nečinnost 20. 1. 2012 – 14. 5. 2012 + 19. 6. 2012 – 14. 12. 2012
- 35) 118 EC 542/2011 – nečinnost 12. 1. 2012 – 2. 10. 2012
- 36) 118 EC 27/2012 - nečinnost 3. 9. 2012 – 15. 2. 2013
- 37) 118 EC 39/2012 - nečinnost 15. 8. 2012 – 8. 3. 2013
- 38) 118 EC 54/2012 - nečinnost 30. 7. 2012 – 11. 4. 2013
- 39) 118 EC 66/2012 - nečinnost 6. 8. 2012 – 30. 4. 2013
- 40) 118 EC 114/2012 - nečinnost 14. 5. 2012 – 2. 5. 2013
- 41) 118 EC 118/2012 – nečinnost 3. 7. 2012 – 2. 5. 2013
- 42) 118 EC 126/2012 – nečinnost 11. 1. 2013 – 19. 8. 2013
- 43) 118 EC 137/2012 – nečinnost 28. 11. 2012 – 12. 7. 2013
- 44) 118 EC 146/2012 - nečinnost 10. 9. 2012 – 3. 5. 2013
- 45) 118 EC 147/2012 - nečinnost 9. 11. 2012 – 3. 5. 2013
- 46) 118 EC 151/2012 – nečinnost 11. 9. 2012 – 3. 5. 2013
- 47) 18 C 62/2012 – nečinnost 2. 7. 2012 – 30. 4. 2013
- 48) 18 C 127/2012 - nečinnost 31. 10. 2012 – 16. 4. 2013
- 49) 18 C 136/2012 – nečinnost 24. 10. 2012 – 30. 4. 2013
- 50) 118 C 122/2011 - nečinnost 27. 3. 2012 – 12. 10. 2012
- 51) 118 C 57/2012 – nečinnost 30. 7. 2012 – 30. 4. 2013
- 52) 118 C 60/2012 – nečinnost 26. 9. 2012 – 6. 5. 2013
- 53) 118 C 68/2012 - nečinnost 29. 10. 2012 – 3. 5. 2013
- 54) 118 C 24/2012 - nečinnost 9. 8. 2012 – 10. 4. 2013
- 55) 118 C 11/2012 - nečinnost 19. 10. 2012 – 12. 4. 2013
- 56) 118 C 4/2012 - nečinnost 4. 9. 2012 – 12. 4. 2013
- 57) 118 EC 55/2012 - nečinnost 3. 9. 2012 – 30. 4. 2013
- 58) 118 EC 57/2012 - nečinnost 31. 8. 2012 – 13. 3. 2013
- 59) 118 EC 72/2011 - nečinnost 15. 8. 2012 – 14. 3. 2013
- 60) 118 EC 97/2012 - nečinnost 1. 10. 2012 – 12. 4. 2013
- 61) 118 EC 107/2012 - nečinnost 31. 8. 2012 – 3. 5. 2013
- 62) 118 EC 117/2012 - nečinnost 25. 9. 2012 – 2. 5. 2013
- 63) 118 EC 125/2012 – nečinnost 31. 8. 2012 – 3. 5. 2013
- 64) 18 C 9/2013 – nečinnost 17. 1. 2013 – 30. 9. 2013
- 65) 18 C 10/2013 – nečinnost 17. 1. 2013 – 30. 9. 2013

- 66) 18 C 16/2013 - nečinnost 24. 1. 2013 – 30. 9. 2013
- 67) 18 C 14/2013 - nečinnost 24. 1. 2013 - 30. 9. 2013
- 68) 18 C 18/2013 - nečinnost 28. 1. 2013 – 30. 9. 2013
- 69) 18 C 23/2013 - nečinnost 28. 1. 2013 – 30. 9. 2013
- 70) 18 C 22/2013 - nečinnost 28. 1. 2013 – 30. 9. 2013
- 71) 18 C 29/2013 - nečinnost 6. 2. 2013 – 30. 9. 2013
- 72) 18 C 32/2013 - nečinnost 7. 2. 2013 – 30. 9. 2013
- 73) 18 C 42/2013 - nečinnost 21. 2. 2013 – 30. 9. 2013
- 74) 18 C 41/2013 - nečinnost 21. 2. 2013 – 30. 9. 2013
- 75) 18 C 39/2013 – nečinnost 21. 2. 2013 – 30. 9. 2013
- 76) 18 C 45/2013 - nečinnost 27. 2. 2013 – 30. 9. 2013
- 77) 18 C 49/2013 - nečinnost 1. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 78) 18 C 50/2013 – nečinnost 1. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 79) 18 C 54/2013 - nečinnost 8. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 80) 18 C 55/2013 - nečinnost 8. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 81) 18 C 53/2013 - nečinnost 8. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 82) 18 C 60/2013 – nečinnost 14. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 83) 18 C 58/2013 - nečinnost 14. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 84) 18 C 44/2013 – nečinnost 20. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 85) 18 C 8/2013 – nečinnost 21. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 86) 18 C 75/2013 – nečinnost 26. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 87) 18 C 72/2013 – nečinnost 26. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 88) 18 C 74/2013 – nečinnost 26. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 89) 18 C 77/2013 – nečinnost 27. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 90) 18 C 76/2013 – nečinnost 27. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 91) 18 C 78/2013 – nečinnost 27. 3. 2013 – 30. 9. 2013
- 92) 18 C 86/2013 – nečinnost 8. 4. 2013 – 30. 9. 2013
- 93) 18 C 89/2013 – nečinnost 15. 4. 2013 – 30. 9. 2013

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l a

povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 10 % n a d o b u 3 (tří) m ě s í c ů,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

II.

Podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s e

v části návrhu týkající se nečinnosti ve věci vedené pod sp. zn. 18 C 230/2009 (nečinnost od 21. 1. 2010 do 23. 8. 2010) a pod sp. zn. 118 C 60/2009 (nečinnost od 24. 3. 2010 – do 17. 9. 2010)

řízení zastavuje,

neboť návrh byl podán opožděně.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Navrhovatel podal návrh na zahájení kárného řízení, neboť kárně obviněná soudkyně podle jeho názoru způsobila zaviněné průtahy v řízení v celkem 94 věcech přidělených jí k rozhodnutí.

K osobě kárně obviněné soudkyně navrhovatel uvedl, že byla jmenována soudkyní 29. 12. 1992. Od počátku své činnosti působila na občanskoprávním úseku okresního soudu. O kontrolu dvou věcí přidělených JUDr. S. požádalo Ministerstvo spravedlnosti na základě žádosti účastníků o poskytnutí přiměřeného zadostiučinění dle zákona č. 82/1998 Sb. Při prověření spisů byly zjištěny nedostatky, a to nekoncentrovanost a nepřiměřená délka řízení, za což byli účastníci Ministerstvem spravedlnosti finančně odškodněni.

V souvislosti s takto zjištěnými nedostatky a po vznesení požadavku na provedení kontroly v senátě 18 C ze strany Krajského soudu v Ostravě provedla místopředsdkyně Okresního soudu ve Frýdku – Místku v červnu 2013 prověrku neskončených věcí přidělených k rozhodnutí JUDr. S. Na základě výsledku této kontroly a další kontrolní činnosti vedení soudu byla zjištěna nečinnost v několika desítkách věcí, proto byl podán návrh na zahájení kárného řízení.

Navrhovatel uvádí, že kárně obviněná soudkyně v obdobích, ve kterých se měla dopustit neodůvodněné nečinnosti, nebyla v dlouhodobé pracovní neschopnosti, nápad v jejím senátě nebyl odlišný od jiných senátů. Po vyhodnocení uvedených skutečností navrhovatel dospěl k závěru, že vzhledem k četnosti a zejména délce zjištěných neodůvodněných průtahů JUDr. S. porušila své povinnosti a ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudu. Navrhuje jí uznat vinnou kárným proviněním dle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů (dále jen "zákon o soudech a soudcích") a uložit jí kárné opatření v souladu s § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, tj. snížení platu o 20 % na dobu šesti měsíců.

II. Vyjádření kárně obviněné soudkyně

Kárně obviněná soudkyně prostřednictvím své zástupkyně vyslovila částečný souhlas se skutečnostmi uváděnými navrhovatelem. Funkci soudkyně vykonává již 21 let. Snaží se rozhodovat věci dle data nápadu, často se jednalo o komplikované spory vyžadující rozsáhlé dokazování. Po celou dobu rozhoduje o civilních věcech s cizím prvkem, od poloviny roku 2009 také o obchodních věcech s cizím prvkem. Agenda této specializace je náročnější na přípravu a zpracování rozhodnutí. Dále vyřizuje civilní dožádání s cizím prvkem (2010 – 18, 2011 – 13, 2012 – 8, do poloviny 2013 – 6). Mimo civilní agendy vykonává tzv. trestní dosažitelnost, a to 1 – 2krát ročně po dobu jednoho týdne.

Upozornila též, shodně jako ve výše citovaném vyjádření, na žaloby o stanovení výše nájemného, kterých v letech 2011 a 2012 do jejího senátu napadlo celkem 65, jejichž projednání bylo časově náročné.

K tvrzené nečinnosti ve věci vedené pod sp. zn. 18 C 230/2009 uvádí, že návrh byl podán po uplynutí zákonem stanovené lhůty a její odpovědnost za tento skutek zanikla.

Celkem 27 věcí již bylo v prvním stupni, tj. z její strany, ukončeno.

K výtce navrhovatele, že byla v projednávání věcí nečinná, přestože byla na kontrolu vyřizování věcí upozorněna, uvádí, že v únoru 2013 jí obživila věc 18 C 113/2002, kterou musela projednat přednostně. Jednalo se o velmi rozsáhlý spis (617 stran), který musela nastudovat, z tohoto důvodu nemohla vyřizovat běžný nápad. JUDr. S. si je vědoma toho, že se všemi spisy nepracovala ihned po jejich nápadu, v tomto směru se snaží o zlepšení organizace práce. Snaží se snížit počet neskončených věcí. V průběhu její činnosti se nikdy neprojeví zásadní problémy, pokud došlo v některých obdobích k průtahům, bylo to v důsledku přidělení nadměrného počtu věcí k rozhodnutí.

Domnívá se, že navrhované kárné opatření je nepřiměřeně přísné a navrhuje, aby ve smyslu § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb. bylo od uložení kárného opatření upuštěno, neboť projednání kárného provinění je dostačující.

III. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 18. 12. 2013 navrhovatel přednesl návrh shodně s jeho výše citovaným písemným vyhotovením.

Kárně obviněná soudkyně při výslechu taktéž odkázala na písemné vyjádření. Doplnila, že její pracovní výkon a koncentrace byly od roku 2009 sníženy v důsledku gynekologických zdravotních potíží, což dokládá lékařskou zprávou ze dne 17. 12. 2013. V tomto období, tj. v letech 2009, 2010 a 2011, byl vysoký nápad nových věcí, dle jejího názoru byly celkové údaje o počtu napadených věcí vyšší, než se vykazuje v systému CESLAV. Kombinace těchto faktorů u ní vyvolala stav, kdy nedokázala pracovat se všemi spisy tak, aby nedocházelo v některých z nich k průtahům. Zvláště v situaci, kdy rozhoduje skutkově i právně složitou věc vyžadující náročnou přípravu, nelze se plně

věnovat ostatním věcem. K prodloužení délky řízení přispívá i náš právní systém, účastníci disponují mnoha nástroji k obraně práv, což řízení přirozeně prodlužuje.

V současné době se JUDr. S. snaží zlepšit organizaci práce, má vymezený čas pro starší věci a nový nápad, aby rozhodování bylo plynulé. Na dotaz navrhovatele, kolik jí přidělených věcí je v současné době umístěno v její kanceláři a je nutno v nich učinit úkon, uvedla, že počet těchto věcí nedokáže určit, odhaduje, že nejstarší věc je zde přibližně od června.

Navrhovatel na dotaz předsedkyně senátu uvedl, že kárně obviněné soudkyni vytyká pouze nedostatky v organizaci práce projevující se zejména nečinností v jednotlivých věcech, nemá námitky vůči kvalitě jí vedených řízení a rozhodnutí. Počet věcí uváděných dle systému CESLAV se může v ojedinělých případech mírně lišit od evidence ISAS, avšak jedná se o oficiální statistiku, jejíž obecná platnost nebyla dosud zpochybněna. Okresní soud ve Frýdku – Místku se na rozdíl od ostatních soudů nepotýkal v minulosti s nedostatkem soudců, i civilní úsek byl dostatečně obsazen. O zdravotních potížích kárně obviněné soudkyně nebyl v minulosti informován.

Předsedkyně senátu dále stručně konstatovala obsah listin předložených účastníky či vyžádaných kárným senátem:

1) Zpráva o kontrole senátů JUDr. S.

Datována 3. 7. 2013, vypracována místopředsedkyní soudu JUDr. Olbrechtovou, předmětem prověrky byly spisy přidělené k rozhodnutí JUDr. S. Soudkyni bylo provedení této prověrky avizováno dne 29. 1. 2013. Celkem bylo kontrolováno 159 spisů – 101 ze senátu 18 C, 28 ze senátu 118 C, 30 ze senátu 118 EC. Ve 30 věcech senátu 18 C, 7 věcech senátu 118 C a v 12 věcech senátu 118 EC byly zjištěny prodlevy v řízení delší než 3 měsíce. Ke zprávě je připojeno vyjádření JUDr. S. ze dne 14. 6. 2013. V něm uvádí, že nemá výhrady ke zjištěným délkám průtahů, ale konstatuje, že před provedením prověrky nebyla seznámena s tím, že za prodlevu se považuje nečinnost po dobu 3 měsíců, za průtah nečinnost delší než 6 měsíců. Snažila se pracovat se spisy průběžně. V roce 2011 a 2012 napadlo v jejím senátě celkem 65 žalob o stanovení nájemného, které byly náročné na projednání v jednací síni. Dále uvedla překážky, které jí bránily rozhodnout ve věcech sp. zn. 18 C 11/2011 a 18 C 113/2002. Práci se spisy podle jejího názoru zdržuje též zavádění elektronické podoby spisů v podmínkách nedokonalé výpočetní techniky, neboť každá příloha žaloby je uložena samostatně a jejich otevírání je zdlouhavé.

2) Tabulka o počtu napadených a rozhodnutých věcí v senátech JUDr. S.:

V roce 2010 činil nápad v agendě C 177 věcí, rozhodnuto 311 věcí; v roce 2011 nápad 196 věcí, rozhodnuto 227 věcí; v roce 2012 nápad 180 věcí, rozhodnuto 218, leden – červen 2013 nápad 161 věcí, rozhodnuto 150.

Z tabulky o stejných údajích JUDr. B. vyplývá, že uvedené údaje jsou v jejím případě velmi podobné, tj. lze konstatovat srovnatelný počet napadených i vyřízených věcí.

- 3) Sdělení Okresního soudu ve Frýdku - Místku o průměrné délce řízení na občanskoprávním úseku tohoto soudu v letech 2010 – 2013.

Jsou zde uvedeny údaje o průměrné délce řízení v celkem osmi senátech občanskoprávního úseku v letech 2010 – 2013, včetně senátu 18 C. V roce 2010 byla v senátu 18 C průměrná délka řízení 539 dnů, jedná se o druhý nejvyšší údaj (senát 9 C – 595 dnů). V senátu 11 C byla srovnatelná délka řízení (529 dnů), v ostatních senátech byla délka řízení výrazně kratší. V roce 2011 byla délka řízení v senátu 18 C nejdelší (663 dnů), v druhém nejdelším senátu to bylo 582 dnů, ve všech dalších pod 500, nejkratší doba řízení v senátu 41 C činila 284 dnů. V roce 2012 činila délka řízení v senátu 18 C 512 dnů, delší doba rozhodování byla v senátu 9 C (580 dnů) a v senátech 11 C a 19 C (524 dnů a 525 dnů). V roce 2013 činila délka řízení v senátu 18 C 413 dnů, což byla průměrná délka řízení v ostatních senátu.

- 4) Vyjádření soudcovské rady ze dne 8. 11. 2013

Soudcovská rada vyslovila v písemném vyjádření názor, že návrh na zahájení kárného řízení byl předsedou soudu podán důvodně. Ve prospěch JUDr. S. by mělo být v řízení vyhodnoceno, že působí jako soudkyně již 21 let, ve vztahu ke kolegům je nekonfliktní, v minulosti nebyla kárně stíhána. Po celou dobu svého působení vyřizuje mimo jiné i agendu civilních věcí s cizím prvkem, která je časově i odborně velmi náročná. Do konce roku 2006 vyřizovaly tuto agendu kromě JUDr. S. i další dvě soudkyně, které se postupně dostaly do podobných pracovních problémů. Dle jejich vyjádření tato agenda je náročná a výrazně negativně časově zasahuje do celkové činnosti soudce. Od roku 2007 vyřizují stejnou agendu 4 soudkyně, od roku 2013 6 soudců.

- 5) Spisy Okresního soudu ve Frýdku – Místku, v nichž podle kárné žaloby došlo k průtahům

Kárnému senátu byly předloženy spisy, případně ověřené kopie spisů, vedené Okresním soudem ve Frýdku – Místku pod spisovými značkami uvedenými v obou výrocích tohoto rozhodnutí. Kárný senát se seznámil s jejich obsahem, ve všech věcech ověřil tvrzení navrhovatele uvedené v návrhu na zahájení řízení. Po tomto porovnání dospěl k závěru, že tvrzení navrhovatele o délce a průběhu nečinností odpovídá obsahu spisů, ostatně kárně obviněná soudkyně toto nezpochybňovala. Účastníci byli s tímto hodnocením seznámeni a shodně prohlásili, že nežadají čtení dokumentů z jednotlivých spisů.

Navrhovatel v závěrečné řeči poukázal na výsledky provedeného dokazování, podle jeho názoru byla jeho tvrzení o nečinnosti ve věcech uvedených v návrhu na zahájení kárného řízení prokázána. JUDr. S. neměla vyšší nápad než ostatní soudci civilního úseku, soud byl poměrně dobře obsazen. V ostatních senátech nebyly podobné problémy zaznamenány, a to ani v odděleních se stejnými specializacemi. JUDr. S. je zkušená soudkyně, které musí být známo, že je nutné rozhodovat souběžně starších věcí a činit úkony ve věcech nově napadených. Navrhovatel v ostatních tvrzeních odkázal na písemné vyhotovení návrhu, včetně závěrečného návrhu na rozhodnutí.

Zástupkyně kárně obviněné soudkyně zdůraznila, že JUDr. S. nepopírá vznik průtahů ve vytykánych věcech a nebrání se odpovědnosti. Upozornila však, že se snaží o zlepšení organizace práce, většina uvedených věcí byla k dnešnímu dni již rozhodnuta. Podle názoru zástupkyně je pro naplnění skutkové podstaty kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích nutné, aby vzniklo jednáním soudce alespoň ohrožení chráněných zájmů, což nebylo naplněno v případech, kdy některé věci byly kárně obviněnou soudkyní rozhodnuty ještě před zahájením kárného řízení. Dále, stejně jako v písemném vyjádření, poukázala na opožděnost návrhu ohledně skutku uvedeného pod bodem 1) návrhu. Je nutno přihlídnout ke zdravotním potížím, které od roku 2009 ovlivňovaly činnost JUDr. S., nyní již pominuly. Nejvyšší správní soud by podle jejího názoru měl při rozhodování o případném uložení kárného opatření zohlednit, že kárně obviněná soudkyně pracuje v justici od roku 2002, tedy 21 let. Dosud proti ní nebylo vedeno kárné řízení ani jí uloženo žádné kárné opatření. Pracuje s plným nasazením, a to i na úkor svého volného času. JUDr. S. si své nedostatky uvědomuje a vzniklé situace lituje, což u jednání kárného senátu dostatečně vyjádřila. Průtahy nebyly způsobeny její nedbalostí nebo leností, JUDr. S. je pracovitá, slušná, má korektní vztahy na pracovišti i k účastníkům řízení. Podle názoru zástupkyně jsou splněny obě podmínky pro upuštění od uložení kárného opatření, neboť se jedná o kárné provinění menší závažnosti a kárně obviněná si nesprávnost svého jednání uvědomuje a lituje ho.

JUDr. S. nevyužila svého práva posledního slova a odkázala na závěrečnou řeč své zástupkyně.

I. Hodnocení důkazů, závěr

Kárný senát nejprve ověřil, zda ve věci byly dodrženy subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle ustanovení § 9 zákona č. 7/2002 Sb. musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění. Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 30. 9. 2013. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro jednání, o kterém se navrhovatel dozvěděl nejpozději 30. 3. 2013. Kontrola, na základě které byl podán návrh na zahájení kárného řízení, byla provedena 1. 6. 2013, nebyla tedy zahájena před výše uvedeným datem. Kárný senát tyto skutečnosti ověřil z dokumentace předložené navrhovatelem, zejména ze zprávy o provedení předmětné kontroly.

Objektivní lhůta byla dle výše citovaného § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. zachována pro nečinnosti, od jejichž ukončení neuplynulo při podání návrhu na zahájení kárného řízení více nežli 3 roky. Tato podmínka nebyla splněna v případě věci vedené pod sp. zn. 18 C 230/2009 (označená v návrhu pod č. 1/), a u prvního období nečinnosti ve věci vedené pod sp. zn. 118 C 60/2009 (označená v návrhu pod č. 28/). V těchto věcech byla tvrzená nečinnost skončena 23. 8. 2010 a 17. 9. 2010, což předchází datu 30. 9. 2010, které v projednávané věci ohraničuje dle uvedených zákonných kritérií objektivní lhůtu.

Ve všech ostatních případech byla i objektivní lhůta zachována.

Dále kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání. Vytýkaná pochybení se týkala výhradně průtahů v řízeních. Kárný senát ze spisů předložených Okresním soudem ve Frýdku - Místku ověřil, že jejich obsah odpovídal tvrzením navrhovatele. Kárně obviněná soudkyně ostatně tato tvrzení nijak nezpochybnila, nečinnost připouštěla. Svoji obhajobu zaměřila na případné objektivní příčiny tohoto stavu, zejména zatížení jinými, skutkově i právně složitými věcmi, vysoký počet věcí přidělovaných k rozhodnutí a dlouhodobé zdravotní potíže.

Předmětem dokazování a hodnocení ze strany kárného senátu tedy bylo posouzení, zda se skutek tvrzený navrhovatelem stal, a dále zda se jedná o kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. V rozhodnutích kárného senátu je opakovaně zdůrazňována nemožnost obecného ohraničení doby, kterou je v soudním řízení již možno považovat za bezdůvodnou nečinnost. Při takovém určení je nutno vždy přihlížet k okolnostem činnosti konkrétního soudce, tj. ke druhu agendy, k počtu věcí přidělených k rozhodnutí, k administrativnímu zázemí a mnoha dalším skutečnostem, které určují podmínky činnosti soudce. V projednávané věci navrhovatel kárně obviněné soudkyni vytýkal nečinnost mezi jednotlivými úkony řízení v délce několika měsíců (nejčastěji cca 6 - 9 měsíců), v několika případech přesahující jeden rok. Lze konstatovat, že i přes relativně vysoký počet věcí přidělovaných kárně obviněné soudkyni k rozhodnutí se jedná o prodlevy, které nelze považovat za běžné zdržení při plynulém rozhodování vysokého počtu věcí. JUDr. S. odkázala na nutnost rozhodnutí několika složitých věcí, jejichž příprava zpomalila činnost v ostatních řízeních. Kárný senát k tomu uvádí, že projednávání skutkově i právně složitých věcí je běžnou součástí činnosti soudce. Lze též připustit, že systém přidělování věcí v souladu se zákonem o soudech a soudcích (§§ 40 – 45 tohoto zákona) v podstatě znemožňuje zohlednit při přidělování věcí do konkrétního soudního oddělení složitost či náročnost věci jako samostatné kritérium. Jsou-li však věci přidělovány dlouhodobě podle stejného kritéria, jejich rozložení z hlediska složitosti by mělo být u všech senátů v podstatě vyrovnané. Spolu s náročnými a složitými návrhy však dle stejného principu napadají i věci typově jednoduché a nenáročné. Dojde-li z jakéhokoliv důvodu k výraznému narušení této rovnováhy, které by bylo způsobilé narušit plynulost rozhodování věcí v jednom senátu, je povinností soudce na tuto skutečnost upozornit a umožnit vedení soudu, aby zvážilo a přijalo odpovídající řešení.

Kárně obviněná soudkyně však neuváděla skutečnosti nasvědčující tomu, že právě v jejím senátu došlo k nadměrné koncentraci složitých věcí, která by se vymykala poměrům v ostatních senátech. Označila pouze několik věcí (v řádu jednotek), které v průběhu období vytýkaných nedostatků (v řádu let) vyžadovaly náročnější přípravu nežli ostatní. Kárný senát v žádném případě nepolemizuje s tvrzením o náročnosti předmětných věcí i s logickým důsledkem této situace, tj. koncentrace úsilí soudce pouze na takovou věc. Nelze však připustit, aby tyto důsledky přetrvaly několik měsíců a poznamenaly téměř stovku dalších řízení. Na základě uvedeného kárný senát dospěl k závěru, že prodlevy mezi úkony v návrhu uvedených řízeních v řádu několika měsíců a v některých případech přesahujících dobu jednoho roku je v projednávané věci nutno hodnotit jako nedůvodné. Lze tedy konstatovat, že skutek tvrzený navrhovatelem, tj. nečinnost ve věcech uvedených ve výroku I. rozhodnutí po zde vymezenou dobu, se stal.

Dále bylo nutno zodpovědět, zda tento skutek povahou a intenzitou naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění definovanou v ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Podle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech), neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jednání způsobilé nejméně narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. K obhajobě přednesené zástupkyní kárně obviněné soudkyně je nutno uvést, že nebezpečnost jednání a zavinění soudce nezaniká, je-li ve věci, v níž vznikly průtahy, vydáno rozhodnutí před podáním návrhu na zahájení kárného řízení. Pokud je v kárném řízení potvrzen vznik průtahů, které naplňují skutkovou podstatu kárného provinění, je zřejmé, že došlo k porušení povinností soudce a s tím k souvisejícímu porušení práv účastníků řízení. Tyto důsledky nelze přejít pouze konstatováním, že průtahy již netrvají, případně, že rozhodnutí již bylo vydáno, přestože se samozřejmě jedná o pozitivní skutečnost.

Kárně obviněná soudkyně namítala na svoji obhajobu, že její zavinění za průtahy bylo ovlivněno dlouhodobými zdravotními problémy, které jí neumožňovaly dostatečnou soustředěnost a zvyšovaly únavu. Kárný senát k této námitce připouští, že soudce je jako každý člověk do jisté míry limitován svým zdravotním stavem. Je zcela na jeho uvážení, aby vyhodnotil, zda případné potíže tohoto druhu jsou důvodem k pracovní neschopnosti či nikoliv. Z tvrzení kárně obviněné soudkyně vyplývá, že v jejím případě se jednalo o nikoliv intenzivní, avšak dlouhodobé potíže. Lze připustit, že v takovém případě se pracovní neschopnost jeví jako nepřiměřené řešení. Je však odpovědností soudce, aby vyhodnotil, jaké důsledky z jeho případné indispozice vyplývají a jakým způsobem je možné je řešit. Není namístě, aby soudce nevykonával svoji činnost pouze z důvodu zdravotního omezení, které svou povahou nevyklučuje podstatu činnosti soudce. Je-li však tento handicap dlouhodobý a jakýmkoliv způsobem omezuje rozhodovací činnost, je třeba přijmout v součinnosti s vedením soudu odpovídající opatření, aby v důsledku toho nedocházelo ke zkrácení práv účastníků řízení. Je na úvaze soudce, zda své zdravotní potíže s vedením soudu projedná či nikoliv, avšak pokud se rozhodne tak neučinit, nese odpovědnost za to, že v jím vedených řízeních nebude kvůli případnému zdravotnímu omezení docházet k omezení či zkrácení práv účastníků.

JUDr. S. se podle vlastního vyjádření kvůli zdravotnímu stavu u vedení soudu nedomáhala přijetí jakýchkoliv opatření. Přestože je její přístup z lidského hlediska zcela pochopitelný, je nutno konstatovat, že za těchto okolností nelze následně dovodit, že by za vzniklé průtahy nenesla odpovědnost. K prokázaným zdravotním potížím lze v jejím případě přihlídnout jako k polehčující okolnosti při úvahách o uložení kárného opatření, ale nelze je vyhodnotit jako okolnost vylučující její zavinění.

Navrhovatel naopak spatřoval zásadní příčinu nedostatků v činnosti kárně obviněné soudkyně v jejím nedostatečně systematickém přístupu k organizaci práce. Kárný senát zvážil skutečnosti uváděné oběma stranami k podmínkám činnosti kárně obviněné

soudkyně a dospěl k závěru, že navrhovatelem i kárně obviněnou soudkyní uváděné údaje o počtu přidělených věcí a o jejich složitosti samy o sobě nezakládají důvod vyloučit zavinění JUDr. S. za vzniklé průtahy. Kárný senát pro úplnost uvádí, že nedoplňoval dokazování za účelem odstranění rozporů mezi tvrzením navrhovatele a kárně obviněné soudkyně o počtu věcí přidělených do jejího senátu, neboť ani v případě prokázání správnosti údajů tvrzených JUDr. S., tj. vyššího počtu přidělených věcí, by tyto údaje nevedly k jinému posouzení jejího zavinění. Navrhovatel poukazoval na bezproblémovou činnost ostatních soudců občanskoprávního úseku, kterým je přidělováno srovnatelné množství stejně náročných věcí a k průtahům v jimi vedených řízeních nedochází. Kárně obviněná soudkyně navíc sama výslovně připustila nedostatky v organizaci její práce a uvedla, že se je snaží odstranit.

Lze připustit, že vzhledem k dlouhodobému působení ve funkci soudkyně byla JUDr. S. pravidelně vystavována velkému pracovnímu vypětí, které bylo v minulých letech zvýšeno i zdravotními problémy. Ani tyto skutečnosti ji však nezprošťují povinnosti zorganizovat si svoji činnost tak, aby přijala systém, který by neponechával náhodě dobu provedení potřebných úkonů v jednotlivých řízeních, a tato doba byla úměrná z hlediska práv účastníků na spravedlivý proces. Kárný senát po vyhodnocení všech výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že při rozhodování věcí uvedených ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo k výrazným a nedůvodným časovým prodlevám, které je nutno hodnotit jako porušení povinnosti poskytnout účastníkům rychlou a účinnou ochranu práv (§ 6 a § 100 odst. 1 o. s. ř.), což bylo vyhodnoceno jako zaviněné porušení povinností soudce a jako jednání, které ohrozilo důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Na základě uvedených skutečností proto kárný senát dospěl k závěru, že kárně obviněná soudkyně jednáním uvedeným ve výroku I. rozhodnutí spáchala kárné provinění dle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Kárný senát se neztotožnil s argumentací zástupkyně kárně obviněné soudkyně, podle které byly splněny podmínky pro upuštění od uložení kárného opatření, neboť projednání kárného provinění bylo postačující. Je nutno připustit, že JUDr. S. své pochybení uznala a vyjádřila odhodlání k odstranění vytýkaných nedostatků. Oproti tomu však je nutno zohlednit četnost a délku zjištěných průtahů, tj. celkem 93 věcí, v nichž došlo k relativně dlouhým prodlevám. Za těchto okolností považoval kárný senát za odpovídající uložit v daném případě kárné opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tj. snížení platu. Neztotožnil se však ani s navrhovatelem, který navrhoval snížení platu o 20 % na dobu šesti měsíců. Kárný senát shledal v projednávané věci významné polehčující okolnosti, kterými byly zejména zdravotní potíže soudkyně ovlivňující bez jejího zavinění koncentraci a pracovní výkon. Dále přihlédl k vysoké míře sebereflexe JUDr. S., která je nutným (nikoliv však jediným) předpokladem k vyvarování se podobné negativní situace v budoucnu. Kárný senát považoval za významnou polehčující okolnost její dlouholetý výkon funkce soudkyně bez předchozích potrestání v kárném řízení. Po uvážení těchto skutečností kárný senát považoval za odpovídající snížení platu o 10 % na dobu třech měsíců, tedy kárné opatření na dolní hranici přípustné sazby.

Výrokem II. rozhodnutí kárný senát v souladu s § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. zastavil řízení o skutcích, u nichž byl návrh na zahájení řízení podán po uplynutí objektivní tříleté lhůty stanovené v § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.

P o u ě n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2013

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu